

Sygnatura akt: XI GC 1091/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2016 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Mariusz Zawicki

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Weronika Szymczuk - Dąbkowska

po rozpoznaniu w dniu 20 października 2016 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

przeciwko **Skarbowi Państwa – Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe Nadleśnictwo D.**

o zapłatę

1. oddała powództwo;

2. zasądza od powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. na rzecz pozwanego **Skarbu Państwa – Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe Nadleśnictwo D.** kwotę 4.800 (cztery tysiące osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt: XI GC 1091/16

UZASADNIENIE

Sprawa rozpoznana w postępowaniu zwykłym

W dniu 7 czerwca 2016 roku powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) D. kwoty 11.070 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 20 października 2015 r. oraz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że pozwany nie przygotował zgodnie z umową drewna do odbioru. W związku z czym domaga się zapłaty odszkodowania za nienależyte wykonanie umowy przez pozwanego, w związku z czym powodowa spółka miała pokryć koszty transportu drzewa, przy czym do przewozu nie doszło.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 16 czerwca 2016 roku Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie wydał nakaz zapłaty, zgodnie z żądaniem powódki.

W sprzeciwie pozwany zaskarżył nakaz zapłaty w całości, wnosząc o oddalenie powództwa i obciążenie powódki kosztami procesu. W uzasadnieniu pozwany podniósł brak dostatecznych podstaw i dowodów na wykazanie twierdzeń powódki.

W toku procesu strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 listopada 2014 r. pozwany zawarł z powódką umowę sprzedaży nr (...). Przedmiotem umowy była sprzedaż przez pozwanego powódce drewna w grupie handlowo-gatunkowej WK BC SO, w ilości 1497 m3 przy średniej cenie za 1 m3 w wysokości 196,34 zł o łącznej wartości 293.919 zł netto. Realizacja sprzedaży drewna została określona na okres od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. Sprzedaż realizowana była w ilościach i terminach określonych w harmonogramie ustalonym w drodze pisemnego porozumienia stron. Zgodnie z § 4 umowy strony ustaliły wysokość kary umownej stanowiącej 5% wartości netto drewna nieodebranego w umówionym okresie przez powódkę oraz analogicznie do pozwanego drewna nieprzygotowanego do wydania. Stosownie do treści § 5 umowy transport drewna oraz czynności załadunkowe organizowane były przez powódkę, na jej koszt i ryzyko. Do wydania drewna dochodziło w chwili złożenia przez osobę uprawnioną do odbioru drewna podpisu na dokumencie wydania drewna, co stanowiło potwierdzenie odbioru i dowód wydania. Powódkę obowiązywała jedna z form zabezpieczenia: gwarancja bankowa lub ubezpieczeniowa, ubezpieczenie, factoring pełny, cesja praw z lokaty bankowej, kaucja pieniężna bądź inna forma zaakceptowana przez pozwanego. Na podstawie § 8 umowy powódka mogła złożyć pisemną reklamację do pozwanego niezwłocznie po stwierdzeniu wady drewna, najpóźniej w terminie 14 dni od wystawienia dokumentu wydania drewna. Reklamacje wady jakościowej, której skutkiem jest szybko postępująca deprecjacja drewna (sinizna, brunatnica, zaparzenie lub inna wada, która mogła powstać po odbiorze drewna) powódka musiała zgłosić w terminie 5 dni od wystawienia dokumentu wydania drewna.

Dowód:

- umowa nr (...), k. 8-12
- załącznik do umowy nr (...), k. 13

W dniu 11 maja 2015 r. pozwany zawarł z powódką umowę sprzedaży nr (...). Przedmiotem umowy była sprzedaż przez pozwanego powódce drewna w grupie handlowo-gatunkowej WK BC SO, w ilości 500 m3 przy średniej cenie za 1 m3 w wysokości 320,97 zł o wartości 160.484 zł netto oraz w grupie handlowo-gatunkowej S S2A OPAL SO, w ilości 150 m3 przy średniej cenie za 1 m3 w wysokości 131 zł o wartości 19.650 zł netto. Realizacja sprzedaży drewna została określona na okres od dnia 1 lipca 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. Pozostałe postanowienia i warunki umowy pozostały tożsame z określonymi w umowie nr (...).

Dowód:

- umowa nr (...), k. 14-18
- załącznik do umowy nr (...), k. 19

W dniu 6 sierpnia 2015 r. pozwany zgłosił powódce do odbioru drewno z leśnictwa P..

Bezsporne, nadto dowód:

- zeznania I. M., k. 85
- protokół z dnia 11 sierpnia 2015 r., k. 22

W dniu 11 sierpnia 2015 r. został sporządzony w obecności kontrolera jakości drewna zatrudnionego u powódki J. C. i leśniczego K. R. protokół z oględzin surowca drzewnego. Powódka zgłosiła pęknięcie ok. 4 sztuk, zgliniznę w ok. 3 sztukach oraz zawyżone średnice drewna o łącznej masie 141,35 m3. Protokół został podpisany przez J. C..

Pismem z dnia 12 sierpnia 2015 r. powódka złożyła reklamację na zgłoszony surowiec z powodu zawyżonych średnic, zglinizny, pęknięć czołowo-bocznych głębokich i przechodzących oraz uszkodzeń mechanicznych po harvesterze drewna iglastego kłodowanego.

Dowód:

- protokół z dnia 11 sierpnia 2015 r., k. 22
- reklamacja z dnia 12 sierpnia 2015 r., k. 20-21
- zeznania J. C., k. 84

Pismem z dnia 19 sierpnia 2015 r. pozwany, w odpowiedzi na pismo powódki z dnia 12 sierpnia 2015 r., poinformował powódkę, że w leśnictwie B. przystąpiono do pozyskania harwesterni kłód sosnowych z ich przeznaczeniem dla powódki.

Dowód:

- pismo z dnia 19 sierpnia 2016 r., k. 52

Wiadomością e-mail z dnia 21 sierpnia 2015 r. z godz. 12:03 pracownik powódki A. D. zgłosiła pozwanemu przystąpienia do odbioru drewna zgłoszonego w dniu 6 sierpnia 2015 r. oraz przesłała upoważnienie dla przewoźnika na odbiór drewna.

Wiadomością e-mail z dnia 21 sierpnia 2015 r. z godz. 14:16 do A. D. przedstawiciel pozwanego S. K. (1) poprosił, żeby przedstawiciel powódki przyjechał do leśnictwa w B. w poniedziałek lub we wtorek. Poinformował o przesłaniu zapasu ok. 110 m³ kłód sosnowych. Wskazał, że drewno jest chudsze od poprzedniego oraz że nastąpi uzupełnienie partii. Dokonał awizacji kłód (...): 1400-50,57 m³; 2400-30,31 m³; 3400-0,39 m³; 1500-6,11 m³; 2500-20,51 m³; 3500-0,47 m³. Wskazany surowiec dotyczył drewna zgłoszonego do obioru 6 sierpnia 2015 r. i został wydany powódce w zamian za drewno z leśnictwa P..

W dniu 21 sierpnia 2015 r. drewno z leśnictwa P. zostało odebrane i wywiezione przez firmę (...).

Dowód:

- e-mail z dnia 21 sierpnia 2015 r., k. 23
- e-mail z dnia 21 sierpnia 2015 r., k. 50
- notatka służbowa z dnia 18 listopada 2015 r., k. 51
- zeznania I. M., k. 85
- notatka z dnia 16 listopada 2015 r., k. 49
- zeznania W. G. (1), k. 86-87
- zeznania K. R., k. 87
- zeznania S. S., k. 88-89

W dniu 24 sierpnia 2015 r. powódka wpłaciła 40.000 zł tytułem gwarancji bankowej za odbiór drewna.

Dowód:

- potwierdzenie zabezpieczenia gwarancji, k. 24

W dniu 24 sierpnia 2015 r. J. C. i leśnik K. R. przeprowadzili rozmowę telefoniczną. W protokole z oględzin surowca drzewnego z dnia 24 sierpnia 2015 r. wskazano, iż drewno, o łącznej masie 141,35 m³, zgłoszone do odbioru w dniu 6 sierpnia 2015 r. i sprawdzone w dniu 11 sierpnia 2015 r. zostało odebrane przez inną firmę i leśnictwo nie posiada

go na stanie. Protokół został podpisany przez J. C. i leśniczego K. R.. Po wykonanych oględzinach J. C. informował powódkę o dokonanych ustaleniach.

W dniu 24 sierpnia 2015 r. J. C. sprawdzał w leśnictwie w B. jakość drewna. Praca J. C. polegała na oglądaniu drzewa przed jego załadunkiem w związku z jego zakupem. Wizyta w leśnictwie w B. była zaplanowana wcześniej. Powódka odebrała drewno z leśnictwa w B..

Dowód:

- protokół z dnia 24 sierpnia 2015 r., k. 48

- zeznania J. C., k. 84

- zeznania I. M., k. 85

- zeznania W. G. (1), k. 86-87

- zeznania K. R., k. 87

- zeznania S. S., k. 88-89

Praktyką postępowania stron w procesie odbioru drewna było wystawienie kwitów, które otrzymywali kierowcy. Następnie, przed planowanym przyjazdem, kierowcy kontaktowali się z leśniczymi w sprawie wskazówek dotyczących m.in. miejsca odbioru, dojazdu, stanu drogi. W dniu 24 sierpnia 2015 r. żaden z przewoźników powódki nie zgłosił się do leśniczego po odbiór drewna.

Dowód:

- zeznania J. C., k. 84

- zeznania W. G. (1), k. 86-87

- zeznania S. S., k. 88-89

- zeznania K. R., k. 87

Firma (...) wystawiła powódce w dniu 24 sierpnia 2015 r. fakturę Vat nr (...) z tytułu usługi transportowej na kwotę 11.070 zł. Powódka w dniu 24 sierpnia 2015 r. refakturowała koszty transportu i z tego tytułu wystawiła pozwanemu fakturę Vat nr (...) na kwotę 11.070 zł, z terminem zapłaty do dnia 7 września 2015 r. W uwagach do faktury wskazano, że dotyczy ona faktury (...) – (...) S. K. (2) za transport na trasie D.-G..

Dowód:

- faktura nr (...), k. 25

- faktura nr (...), k. 26

Pismem z dnia 25 sierpnia 2015 r. powódka poinformowała pozwanego, że nie wyraża zgody na wyrabianie surowca drzewnego przy użyciu harwestera.

Dowód:

- pismo z dnia 25 sierpnia 2015 r., k. 53

Pismem z dnia 8 października 2015 r. powódka wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 11.070 zł wraz z ustawowymi odsetkami za zwłokę w płatności. W odpowiedzi pozwany poinformował powódkę, iż nie znajduje podstaw do zastosowania się do ww. wezwania.

Pismem z dnia 2 listopada powódka wezwała pozwanego do ponownego rozważenia wystosowanego wezwania do zapłaty.

Dowód:

- wezwanie z potwierdzeniem nadania, k. 27-30
- pismo z dnia 14 października 2015 r., k. 31
- pismo z dnia 2 listopada 2015 r., k. 32-33

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się nieuzasadnione.

Strona powodowa dochodziła zapłaty za koszt transportu poniesiony wskutek nienależytego wykonania umowy sprzedaży drewna przez stronę pozwaną. Zgodnie z art. 535 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

O ile okolicznością bezsporną w tej sprawie było, że w dniu 24 sierpnia 2015 r. w leśnictwie P. nie było drewna do odbioru, to sporna w sprawie pozostawała okoliczność czy strona powodowa została poinformowana o fakcie sprzedania drewna i jego braku w leśnictwie P. - jak twierdzi pozwany, czy też nie – jak twierdzi powódka oraz okoliczność wystawienia przez (...) faktury Vat nr (...) stanowiącej podstawę roszczenia powódki.

Ustalenie, że powódka o sprzedaży reklamowanego drewna i braku potrzeby przyjazdu do leśnictwa P. nie została poinformowana przed zorganizowaniem transportu oraz że faktura nr (...) obejmowała ww. transport warunkowało uprawnienie powódki do domagania się zapłaty przez pozwanego kwoty dochodzonej pozwem.

W odniesieniu do powyższego wskazać należy, iż z jednej strony, zgodnie z regułą określoną w art. 6 k.c., to na powódce spoczywał ciężar wykazania danych pozwalających zidentyfikować w sposób jednoznaczny na czym polegała „usługa transportowa” z faktury nr (...) oraz okoliczności nie poinformowania jej o braku drewna do odbioru, z drugiej strony natomiast, to pozwany kwestionując żądanie pozwu winien wykazać okoliczność przekazania powódce informacji o sprzedaży reklamowanego drewna oraz braku podstaw do refakturowania na nią faktury nr (...).

Zgodnie z brzmieniem przepisu art. 471 k.c., dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Zaznaczyć należy, iż odpowiedzialność kontraktowa dłużnika może mieć miejsce tylko wówczas, jeżeli spełnione są tzw. nieruchome przesłanki odpowiedzialności. Są nimi: po pierwsze, niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania (naruszenie zobowiązania) będące następstwem okoliczności, za które dłużnik - z mocy ustawy lub umowy - ponosi odpowiedzialność, po drugie - szkoda, po trzecie - związek przyczynowy między faktem niewykonania (nienależytego wykonania) zobowiązania a szkodą. Ciężar dowodu faktu niewykonania lub nienależytego wykonania, istnienia szkody w określonej wysokości oraz związku przyczynowego zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 k.c. spoczywa na wierzycielu tj. na powódce.

W istocie w pierwszej kolejności wskazać należy, iż powódka nie udźwignęła ciężaru dowodu wynikającego z art. 6 k.c. i nie wykazała w sposób należyty, że nie została poinformowana o sprzedaży reklamowanego drewna i braku potrzeby jego odbioru z leśnictwa P., zgodnie bowiem z łączącą strony umową nr (...) przewidziany został sposób reklamacji – powódka mogła złożyć pisemną reklamację do pozwanego niezwłocznie po stwierdzeniu wady drewna,

najpóźniej w terminie 14 dni od wystawienia dokumentu wydania drewna. Wobec powyższego strona pozwana przed rozpatrzeniem reklamacji prawidłowo domagała się najpierw odbioru przez powódkę drewna. Jak wynika z materiału dowodowego w sprawie niespornym był fakt zgłoszenia przez powódkę pozwanemu w dniu 21 sierpnia 2015 r. przystąpienia do odbioru drewna zgłoszonego w dniu 6 sierpnia 2015 r. oraz przesłanie upoważnienia dla przewoźnika na odbiór drewna. Na dowód poinformowania powódki o odbiorze drewna z B. w zamian za to kwestionowane przez powódkę strona pozwana przedstawiła korespondencję e-mailową z pracownicą powódki A. D. oraz notatkę służbową pracownika pozwanego S. K. (1), z których wynika iż pozwana została poinformowana o braku drewna, zgłosiła powódce do odbioru w leśnictwie w B. drewno w zbliżonej ilości do pierwotnego odbioru i poinformowała powódkę o uzupełnieniu wskazanej partii w przeciągu kilku dni. Powyższe okoliczności potwierdzili przesłuchani w toku postępowania świadkowie I. M. i W. G. (2). I. M. wskazała, iż pracuje ze S. K. (1) w jednym pokoju i była w dniu 21 sierpnia 2015 r. przy jego rozmowie z A. D., podczas której S. K. (1) poinformował swoją rozmówczynię o odebraniu kłód sosnowych przez innego odbiorcę. Natomiast leśniczy W. G. (2) przyznał, że drewno zostało sprzedane innemu odbiorcy i w zamian za tę partię dla powódki zostało przygotowane do odbioru drewno w leśnictwie B.. O wiedzy powódki o treści powyższej informacji świadczą również zeznania świadków K. R. i J. C.. Obaj świadkowie wskazali, że w dniu 24 sierpnia 2015 r. rozmawiali telefonicznie. Następnie spotkali się i spisali protokół z oględzin surowca drzewnego, w którym wskazali, iż drewno, o łącznej masie 141,35 m³, zgłoszone do odbioru w dniu 6 sierpnia 2015 r. i sprawdzone w dniu 11 sierpnia 2015 r. zostało odebrane przez inną firmę i leśnictwo nie posiada go na stanie. Nadto J. C. zeznał, że poinformował szefa o braku drewna i że tego samego dnia był w leśnictwie B. sprawdzić jakość drewna. Sam przedstawiciel powódki dyrektor S. S. przesłuchany w sprawie wskazał, iż J. C. zawsze informował go o ustaleniach z oględzin. Strona powodowa wskazała także, że wiedziała o pobycie J. C. w dniu 24 sierpnia 2015 r., ponieważ drewno w leśnictwie B. zostało zgłoszone wcześniej. Zdaniem Sądu zeznania świadków są wiarygodne, logiczne oraz w powiązaniu z pozostałym materiałem dowodowym w szczególności w postaci dokumentów oraz zeznań przedstawiciela powódki jednoznacznie wskazują, że pozwany w dniu 21 sierpnia 2015 r., poinformował powódkę o braku drewna i zgłosił do odbioru partię kłód sosnowych w leśnictwie w B. w zamian za kwestionowane drewno z leśnictwa P..

Wobec powyższego uznać należy, iż w dniu 21 sierpnia 2015 r., czyli przed wystawieniem faktury z dnia 24 sierpnia 2015 r., powódka zdaniem Sądu została prawidłowo powiadomiona o braku drewna w leśnictwie P. oraz odbiorze w leśnictwie w B. drewna w zbliżonej ilości do pierwotnego odbioru.

W kwestii wystawionej w dniu 24 sierpnia 2015 r. faktury Vat nr (...) stanowiącej podstawę roszczenia powódki Sąd uznał, że strona powodowa również nie udźwignęła ciężaru dowodu i nie wykazała, że „usługa transportowa” z faktury nr (...) dotyczyła transportu drewna z leśnictwa P., a w konsekwencji, że kwota 11070 zł dotyczyła „pustego” przejazdu. Wskazana wyżej faktura nie zawiera danych pozwalających w sposób jednoznaczny ustalenia szczegółów „usługi transportowej”. Nie wyszczególnia żadnych danych dotyczących przebiegu transportu, tj. trasy, ilości przebytych kilometrów i pojazdów. Wobec twierdzeń powódki odnośnie przyjazdu w dniu 24 sierpnia 2015 r. wynajętych samochodów po odbiór drewna w leśnictwie P. strona powodowa nie wykazała inicjatywy w tym zakresie, tj. nie wniosła chociażby o przesłuchanie któregośkolwiek z kierowców. Biorąc pod uwagę fakt, że strona powodowa od wielu lat współpracuje z pozwanym i innymi lasami Skarbu Państwa oraz fakt kupienia od samego pozwanego ponad 1600 m³ drewna Sąd nie miał możliwości ustalenia, na podstawie ww. faktury, że „usługa transportowa” dotyczyła niniejszej sprawy. Przesłuchani w sprawie świadkowie K. R. i W. G. (2) wyjaśnili, iż w dniu 24 sierpnia 2015 r. nie kontaktował się z nimi żaden z przewoźników powódki. Zdaniem sądu świadkom tym, nie można odmówić wiary jedynie z tej przyczyny, iż są to pracownicy Lasów Państwowych. Zeznania tych osób mają charakter spontaniczny, są konsekwentne i jasne.

Zeznania powódki, jak również świadka J. C. w zakresie dotyczącym szczegółów transportu nie znalazły potwierdzenie w zebranych w sprawie materiale dowodowym oraz pozostają w sprzeczności z zeznaniami świadków K. R. i W. G. (1), którym Sąd dał w pełni wiarę. Ponadto S. S. wskazał, iż pozew dotyczy płatności za trasę D.-M. i z powrotem. Jednak z materiału dowodowego załączonego przez powódkę w postaci wystawionej pozwanemu faktury Vat nr (...) na kwotę 11070 zł wynika, iż dotyczy ona faktury (...) za transport na trasie D.-G..

Powyższe rozważania prowadzą do wniosku, że w przedmiotowej sprawie nie zachodzą wszystkie ustawowe warunki, po spełnieniu których można jednoznacznie i kategorycznie twierdzić o stanie wykonania bądź nienależytego wykonania zobowiązania. Sąd uwzględniając legalną definicję stanu niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania opisaną w art. 354 § 1 k.c. uznał, że powódka również w kwestii odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego nie sprostала obowiązkowi wynikającemu z art. 6 k.c. Z art. 354 k.c. wynika, iż dłużnik, jak i wierzyciel, powinien wykonać zobowiązanie nie tylko zgodnie jego treścią, w sposób odpowiadający jego celowi społeczno-gospodarczemu ale co najistotniejsze w realiach faktycznych tej sprawy, zasadom współżycia społecznego oraz istniejących w tym zakresie ustalonym zwyczajom, w sposób im odpowiadający. Innymi słowy sama treść zobowiązania, to tylko jeden z istotnych elementów w procesie analizy prowadzącej do udzielenia odpowiedzi na kluczowe pytanie o stan wykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, postrzegany także jako przesłanka odpowiedzialności odszkodowawczej na podstawie art. 471 k.c. N. od zgodności z treścią zobowiązania, zachowanie dłużnika powinno odpowiadać także wskazanym wzorcom postępowania, tj. celowi społeczno-gospodarczemu, zasadom współżycia społecznego, a także ewentualnie ustalonym zwyczajom. Sąd mając to wszystko każdorazowo na względzie w kontekście stosowania art. 471 k.c., stwierdził, że nie zachodzą przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego. Jak wynika z powyższych rozważań powódka mogła złożyć reklamację w terminie 14 dni od wystawienia dokumentu wydania drewna. Kwestionując jakość surowca nie chciała odebrać drewna. Jednak pozwany, zgodnie z łączącą strony umową, przed złożeniem reklamacji wymagał najpierw jego odebrania. Jak ustalono wyżej pozwany prawidłowo poinformował stronę powodową, przed wystawieniem faktury z dnia 24 sierpnia 2015 r., o sprzedaży kwestionowanego drewna i o przygotowaniu w zamian surowca w leśnictwie w B.. Natomiast praktyką postępowania stron w procesie odbioru drewna było wystawienie kwitów, które otrzymywali kierowcy. Następnie, przed planowanym przyjazdem, kierowcy kontaktowali się z leśniczymi w sprawie wskazówek dotyczących m.in. miejsca odbioru, dojazdu, stanu drogi. Jednak jak wynika z materiału dowodowego w sprawie w dniu 24 sierpnia 2015 r. żaden z przewoźników powódki nie zgłosił się do leśniczego. Reasumując pozwany postępował zgodnie z postanowieniami łączącej strony umowy oraz wynikającymi z długoletniej współpracy stron zwyczajami. Mając na uwadze powyższe strona pozwana należycie wykonała zobowiązanie, a więc nie została spełniona pierwsza z trzech przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej. Sąd uznał roszczenia strony powodowej za niezasadne, bowiem stosownie do treści art. 471 k.c. w sprawie nie wystąpiły łącznie przesłanki odpowiedzialności.

Z tych przyczyn Sąd powództwo oddalił, orzekając jak w sentencji.

Rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów postępowania zawarte w pkt 2 wyroku znalazły podstawę w przepisie art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym koszty postępowania winna ponieść powódka jako strona, która przegrała proces. Na koszty te złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego, ustalone w oparciu o przepis §6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, zgodnie z którym stawki minimalne wynoszą przy wartości przedmiotu sporu powyżej 10000 zł do 50000 zł – 4800 zł.

SSR Mariusz Zawicki

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)

(...)

4. (...)